

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 251/2015-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júna 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Branislavom Drgoňom, Advokátska kancelária, Jesenského 2, Bratislava, pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo/2/2014 z 30. októbra 2014 a takto

rozhodol:

Konanie o sťažnosti [REDACTED] **zastavuje.**

Odôvodnenie:

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo/2/2014 z 30. októbra 2014 (ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co/159/2012, 9 Co/337/2013 z 21. marca 2013 v časti výroku, ktorým tento potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 11 C/14/2006-341 z 23. septembra 2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pozn.).

Dňa 21. mája 2015 bolo ústavnému súdu doručené oznámenie advokátky JUDr. Alexandry Kotrecovej, PhD., Advokátska kancelária, Slowackého 56, Bratislava, zastupujúcej v konaní pred všeobecnými súdmi (predmetom ktorého bola žaloba sťažovateľky o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pozn.) odporcov, z ktorého vyplýva, že sťažovateľka 11. marca 2015 zomrela. Právna zástupkyňa odporcov ako dôkaz pripojila kópiu zápisnice okresného súdu o pojednávaní z 13. apríla 2015, ktorý túto informáciu zistil „*lustráciou v REGOB*“.

Rovnakú skutočnosť oznámil ústavnému súdu aj právny zástupca sťažovateľky listom z 27. mája 2015, ku ktorému pripojil úmrtný list sťažovateľky vydaný Matričným úradom mestskej časti Bratislava – Staré Mesto 27. marca 2015, z ktorého vyplýva, že sťažovateľka zomrela 11. marca 2015. Právny zástupca sťažovateľky zároveň požiadal, aby ústavný súd pokračoval v konaní so synom sťažovateľky [REDAKOVANÉ] ako jej právnym nástupcom.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 107 ods. 1 OSP ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Podľa § 107 ods. 3 OSP konanie súd preruší najmä vtedy, ak ide o majetkovú vec a navrhovateľ alebo odporca zomrel; v konaní pokračuje s dedičmi účastníka, prípadne s tými, ktorí podľa výsledku dedičského konania prevzali právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve, ak povaha veci nepripúšťa, aby sa v konaní pokračovalo skôr.

Ústavný súd konštatuje, že z charakteru konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, vyplýva, že tieto sú

výsostne osobnej povahy, pričom ich ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. Keďže v danom prípade ide o také konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľky nedovoľuje ústavnému súdu, aby v ňom pokračoval, predmetné konanie z dôvodu jej úmrtia zastavil podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 107 ods. 1 OSP, pričom o návrhu právneho zástupcu sťažovateľky nerozhodol osobitným výrokom.

Ústavný text v čl. 127 ods. 1 ústavy neumožňuje prerušenie konania a pokračovanie vo veci tak, ako to vyplýva z § 107 ods. 3 OSP (ako to navrhol právny zástupca sťažovateľky) z dôvodu, že ochrana ústavnosti má nemajetkovú povahu a viaže sa na osobu sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2015